

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 6 Martie 1885.

Devisa noastră a fost și este: pressa are să fie liberă. Sub libertatea de presă înțelegem libera, neimpedecata manifestare a ori-cărei opinii emise cu scop de a vărsa lumină în încurcatele noastre afaceri naționale. Am fost, suntem și vom fi contra acelor, cari se fălesc cu împregiurarea, că publică numai aceea ce lor le mai convine, și, și aceasta în o formă ciungărită și schimonosită, după cum adecă lor le convine.

Deplina libertate a manifestării opiniunilor a fost și este divisa noastră, și din acest indemn am publicat în numărul nostru precedent apelul domnilor dela Cluș, a cărui ascuțit este îndreptat contra noastră, cu intențiunea vedită: de a ne presenta publicului român ca pe nise oameni, cari în cele mai critice momente căutăm cearta cu luminarea.

Cu respect la publicul cetitoriu suntem siliți a ne chiarifica și a reduce afacerea la adevărata ei valoare.

Domnii Coroian, Dr. Isac și Popp sunt advocați, așa dară oameni cu carte, cu experiență bogată și totodată oameni cu inimă pentru națiunea noastră. I-a durut deci — noi o credem — i-a durut neînțelegerile iscate în pressa noastră, și ei și-au ridicat glasul.

Admitem deci cele mai bune intențiuni, garantate de: binele național.

Nu credeam că noi vom fi cei dintâi, cari vom eși cu publicarea apelului domnilor dela Cluș. Diarul nostru ese tot a doua zi. Prin urmare ceea ce aducem noi Marța, diarele noastre cotidiene o comunicau deja în numărul de Dumineca, scos de sub presă și distribuit Sâmbătă seara, sau în cel mai rău cas ele o comunicau în numărul de Marți, distribuit Luni seara. Cum și sub ce reserve ni s'a dat acum nouă întâietatea, aceasta nu vom se ni-o explicăm; vor medita însă asupra motivului domnii cu apelul, și mult ne vor deobliga, dacă cu bunăvoința documentată în acest cas special vor veni să ne lumineze.

„Diatriba vehementă escată în zilele din urmă între „Gazeta Transilvaniei” și „Tribuna” — ca să vorbim și noi cu cuvintele din apel, ne-a atins și pre noi dureros. Ne-am simțit însă îndemnați a sta la o parte ca spectatori a unei lupte, unde e pusă sub întrebare cestiunea de esistență. În acest cas noue nu ne este permis să vorbim, căci ori cât de binevoitoare să fie cuvintele noastre, ele din ambe părțile ar fi considerate, ca efflucul unei bucurii malițioase, de care noi nici n'avem lipsă, nici nu suntem în stare a ne dejosi într'atata.

Nedumeriri ne-a cuprins, vedând că domnii cu apelul sunt atât de mașteri în ce privește concepțutul: binele națiunei. Recunoaștem că unele dintre noi nu ne aduc nici un folos și subscriem apelul domnilor din Cluș. Nu ne putem esplica însă cum și-au călcat pe inimă acești domni în anul trecut, când o parte a pressei române cu o furie în adevăr brutală a pornit asupra părții celeilalte. Ne este imposibil a pătrunde în secretul inimei acestor domni, dacă considerăm, că ei în inima lor au tăcut astă-vară în fața spectacolului inscenat tocmai de diarele cari acum sunt în ceartă, contra noastră și a acelor, cari ca și noi: „*fie care în forma sa.... și cu armele sale proprii, am combătut bărbătește pentru drepturile, ce după toate legile dumnezeiești și omenești compet bunului, nostru popor.*” Nu ne putem esplica pentru care cuvânt a fost acea sfășiere folositoare națiunei atunci, și stricăcioasă acum, când ea se reduce la ceartă internă între cei ce atunci ca români au tăbărit asupra noastră, cari tot ca români luptam „*în forma și cu armele noastre.*” Nu înțelegem pentru ce atunci în alegerea căilor spre esecutarea planului comun — binele patriei — era folositoare cearta și escumunicarea chiar din sinul națiunei — și astăzi când ea e redusă la interese, cu cari națiunea n'are nimica comun, ea stérnește serioase îngrigiri în românii din Cluș și împregiurime.

Cerem lumină în această privință, și o cerem cu inima deschisă, o cerem în fața națiunei în firma convingere, că domnii cu apelul ne vor lumina, și noi din capul locului o am spus că suntem capacitabili.

Să vorbim acum și de noi înșine. În apelul din Cluș se dice: în „*Telegraful Roman*” se resuscită afacerea împreunată de consecința fatală a confessionalismului dintre noi, măcar că doi dintre cei mai mari arhieri ai românilor gr. or. și gr. cat. din timpurile noastre rostiră s'erbătorește anatema preste cei ce vor mai s'endări asemeni cicatrici.

Din datorința de pietate rămânem la partea din urmă a acestei construcțiuni spre a putea aduce omagieile noastre umbrei acelor mari arhieri, cari în momente grele pentru națiunea noastră, au dat la o parte cu toată abnegațiunea ori ce alte considerațiuni, și au pus umeri la umeri pentru a aduce cauza română la o deslegare mulțumitoare. Inima începe a ni se constringe, în ochii nostri strălucesc ca luceferi nefalsificatele fiice ale inimei mișcate, și cu glas tremurătoriu rostim îndatinatele cuvinte creștinești: fie-le țărina ușoară.

Au fost mari acei arhieri. Fie-care din ei a lucrat mult pentru biserica sa în parte, și mult pen-

tru națiunea sa în total; și noi generațiunea mai ténără începem a judeca fără preocupare, cumpănim împregiurările politice din diferitele faze ale activității acelor bărbați, și înduioșați poftorim îndatinatele curinte creștinești: fie-le țărina ușoară.

Blastémul pronunțat de ei însă nu cade asupra noastră cesti actuali muncitori la „*Telegraful Român.*” Aceasta o afirmăm cu toată credința inimei noastre de oameni tineri, și domnii cu apelul, cari personal încă ne cunosc, de bună seamă ne vor da noue dreptate. Și ei în curățenia inimei lor ne vor da noaue dreptate, căci chiar și ca legisti agili dênșii știu, că între oameni onesti păcătoșul este nu cel ce constată faptele implinite, ci cel ce le comite. Domnii cu apelul știu, că nu noi am făcut fundațiunea de mii 32, pentru propagarea sântei unații, și nu noi suntem aceia, cari își țin de a lor chemare a strica altora, ca să se întărească pe sine. Ca unii cari știu în ce depărtare e Clușul de Apahida, și în parte — ca unii ce stau în necsuri familiare cu protopopul nostru din Cluș și parochul nostru din Apahida; ca unii cari dilnic ved urieșele lupte ale consciențiosului nostru protopop din tractul Ungurașului: ei ved și știu că noi pretutindenea suntem atacați cu vehemență, causele noastre curate ca lumina soarelui pretutindene le perdem, și în cele din urmă tot noi: „*hoțul de păgubaș?*”

Mai mult, domnii din Cluș vor fi auđit de cauza celebră din Secătura și Selnița, unde biserica noastră contra clarei dispozițiuni a legii fu scurtată în mod necruțătoriu, și că secătura, din secătura ce era, deveni adevărată secătură, care doi ani de zile a ținut în febrilă agitațiune forul legislativ al archidieceșei noastre.

Suntem deci pretutindenea atacați cu violență. La subminarea bisericeii noastre primo loco lucră banul, care după cum se afirmă — este ochiul dracului; secundo loco lucră agenți provocatori, cari la toate actele bisericeii noastre niusesc a provoca scisiune; lucră — putem dice fățiș — chiar și organele administrative din statul nostru.

Toate acestea în ochii domnilor greco-catolici cu apelul din Cluș sunt lucruri irrelevantе — și dacă noi ne plângem constatând din când în când aceste lucruri — atunci noi cesti dela „*Telegraful Român*” resuscităm „*afaceri împreunate de consecința fatală a confessionalismului dintre noi.*”

Minunați oameni trebuie că suntem noi actualii lucrători la „*Telegraful Român.*” Și eată pentru-ce.

Cu rară consecuență și bărbăție de fer frații dela Gazeta cu vreme și fără vreme lovesc în biserica noastră, și cum? ei lovesc în capul bisericeii după

FOIȚA.

Medicina populară

în instrucțiunea elementară de înv. Daniele Gabor.

„Mens sana în corpore sano.”

Esperiența de toate zilele ne arată, că popoarele antice, cari deși duceau o viață simplă, nu erau atacate de atâtea morhuri, ce există astăzi în a doua jumătate a secolului al XIX., pe care lumea civilizată abea le mai poate boteza.

Cu cât înaintează popoarele pe calea civilizațiunei, cu atât trebuie să se ocupe un număr mai mare de indiviđi numai spiritualminte, ear altă parte însemnată deși se ocupă fizice, fiind ocupațiunile acele unilaterale, trag după sine diformități corporale; în urma cărora s'a recunoscut că scoala populară trebuie să-și implinească chemarea și din punct de vedere sanitar, în urma cărora dic scoala elementară a venit la convingere, că creșterea corporală a elevilor trebuie să meargă mână în mână cu cea intelectuală morală!

Scoalele noastre populare însă pun pond mai mare pe desvoltarea puterilor intelectuale precând corpul se negleze, dacă nu cu totul, în parte! Instrucțiunea scolară modernă are de a face mai mult cu

spiritul, însă permis este a negleze corpul, ca pe *domicilium et instrumentum animi?* Nu! Nici decăt!

Timpul present pretinde dela tinerime tot mai mult din punct de vedere spiritual, trebuie să ne îngrigim și de desvoltarea corpului conform recerintelor presinte.

După cele premerse să ne punem întrebarea; Ce putem pretinde dela scoala populară din punct de vedere sanitar? Răspundem? Pretindem ca desvoltarea corpului să meargă mână în mână cu desvoltarea intelectuală a elevului! Pentru-că numai atuncea va corespunde scoala misiunei sale — pe cât de sântă, atât și de gravă — când va promova sănătatea elevilor sei în măsura aceea în care le desvoaltă puterile intelectuale.

De altă parte stă, că generațiunea presentă este mai debilă din punct de vedere fizic, ca generațiunile cele vechi. Deși ne stau la dispoziție date statistice de tot mance de pe terenul acesta al anticității, totuși observările făcute în secolii nostri ne îndreptățesc a crede, că viața generațiunei presente este mai scurtă, ca a figurilor antice; încăt trebuie să recunoaștem, că cauza sanitară regresează.

După date statistice aprosimative s'a aflat, că etatea unei vieți omenești în calcul mediu numără numai 30 de ani. S'a scrutat cu toate puterile, că ce poate fi cauza acestui fenomen intristător și cei

interesați constatară, că buba zace în încordarea preste măsură a poterilor intelectuale.

După-ce civilizațiunea modernă, pretinde tot mai mult din punct de vedere intelectual, mulți sunt de convingerea firmă, că slăbiciunea fizică a genului omenesc este o consecință naturală a civilizațiunei. Aceasta însă nu stă! Deoarece cauza acestui reu este omul însuși, pentru-că el trebuie să niusiească cu armele culturai, cu balsamul vindecător al științei a predomina împregiurările acelea, cari se par a fi și sunt dușmane genului omenesc.

Sunt mulți, cari se consolează că viața mai scurtă este mai plăcută prin ce se par a fi împăcați totodată și cu răul acesta. Fără îndolală lățirea acestei convingeri trebuie combătută cu toate puterile, pentru-că ea lucră încet însă sigur la ruinarea genului omenesc. Mijloacele contra răului acestuia pot sta fie-căruia la dispoziție, numai trebuie să și le însușască. Drept că starea materială nu-i concede fie-căruia a sprsa pentru scopul acesta, fără se poate — astăzi, mulțamită progresului pe terenul scolar — fie-care instrua; pentru-că medicina populară sau mai curând sau mai târđiu, trebuie să-și ocupe locul ce îi compete în sinul instrucțiunei scoalelor populare.

Astăzi, când obligământul a cerceta scoala este general, este pus în pracsă prin legi sancționate

cuvintele scripăturii: „Bate-voi păstorul, — și se vor risipi oile turmei.“

Aceasta n'a fost resuscitare a confesionalismului, nu, căci s'a bătut în biserica orientală, care în ochii fraților gr. cat. dela Cluș numai de huiduit e bună.

Venim noi cesti [dela „Telegraful Român“ și spunem lumii că suntem huiduiți de frații de un sânge. *Ia, das ist was anderes Bauer*, va dice domnul Dr. Isac — se resuscită confesionalismul.

Biserica noastră este luată la ochi din partea celor înalți. Ajutorul de stat pus sub sechestru polițienesc. Din el se plasmuește a se face mijloc de corupțiune. Sub numele bisericești se vor premia preoții pentru merite, pre cari politica fluctuantă de ași va avea a le cualifica. Vom avea deci detectivi secreți în sinul nostru sub firma noastră, ca să se poată dice că și biserica noastră este ajutată din partea statului.

Dintre toate bisericile din patrie numai a noastră este espusă acestei tractări drăgăstoase.

Biserica noastră prin organele sale competente a luat măsurile de apărare, după cum a creșut ea că e mai consult pentru salvarea intereselor sale.

„Gazeta Transilvaniei“ cu rară consecvență din interval în interval aduce notițe batjocoritoare și provocatoare despre „mila împărătească.“ Din interval în interval lovea când în consistoriul din Sibiu, când în arhiepiscopatul din Sibiu, așa că omului îi venea a crede, că ea în aceste denunțări joacă rola agentului pus apriat la această meserie.

Aceasta în ochii fraților cu apelul nu a fost resuscitarea confesionalismului dintre noi.

Vine afacerea cu schimbarea în redacțiunea „Telegrafului Român.“ Unui om care în viața sa a fost huiduit de frații gr. cat. i se fac ovațiuni din partea aceluia, însă nu cu resuscitarea confesionalismului.!!!?

Despre cele mai recente lucruri tăcem. Tăcem și nu facem paralele între „Gazeta Transilvaniei“ numărul 39 și tot „Gazeta Transilvaniei“ numărul 49 a. c.

Frații din Cluș se vor mira poate de moderațiunea noastră în aceste scurte reflecțiuni. I asigurăm că așa ne este firea. Avem firma speranță că ei ne înțeleg și ne vor ști așteptă. La cazul contrariu, de care Dău se ne ferească, la cazul contrariu vom lua refugiu la literatura noastră polemică: „Vechia metropolie“ de N. Popea, „Andrieu Bar. de Șaguna,“ tot de acest ilustru autor, și-l vom pune pre el în fața fraților din Cluș, ca să fim scutiți de însinuări noi, actualii muncitori dela „Telegraful Român.“

Revista politică.

În Ungaria cu greu se va putea orienta un strein, și mai ales în cestiunea cu maghiarizarea de loc nu-i va fi posibilă o orientare sănătoasă. Fiecare organ se simte chemat a întrece pre celalalt în râva pentru înmulțirea numerică a maghiarilor.

Cunoaștem ce a scris dăilele acestea „Pesti-Napló“ despre maghiarizarea în Ardeal. Spre a eși el deasupra vine „Nemzet“ și în numărul 87 face o apoteosă maghiarizării prin orașe. Conduș de ideile dezvoltate de Beksics, numitul diariu leagă mari speranțe de maghiarizarea elementelor diu Oraș. În numărul de alaltă-eri vine apoi Beksics Gusztáv cu

invață și cel mai sêrac în decurs de 6—9 ani multe, însă numai pe sine nu.

Anticii încă fură petrunși de adevărul aksiomei: „Cunoaștete pe tine însuși.“ Da, să ne cunoaștem, însă nu numai facultățile sufletești, ci să ne cunoaștem și corpul!

Pentru-că se poate cugeta bunăstare și fericire fără de sănătate pe acest pământ? Nu! Drept aceea, fie-care trebuie să aibă în privința aceasta atâtea cunoștințe, ca să se poată în casurile cele multe și triste a se ajuta însuși. Este drept, că unele scoale se silesc a instrua elevii și în privința aceasta însăși instrucțiunea aceasta se referește numai la construirea corpului omenesc, nu însăși și la tractarea lui cu ajutorul așa numitei medicine populare. Și cât nu s'ar ajuta prin aceasta poporului agricultor, carele chiar și în casurile cele mai grave, este avisat la puterile sale, pentru-că dupăcum și știm cu toții, medici sunt foarte rari pe sate.

Morburile trebuie să scază îndată ce fie-care ar ști cum să viețuiască, pentru a rămâne sănatos. Câte vieți fragede din toate straturile societății omenesti se sting înainte de vreme, de oare-ce părinții nu au avut atâtea cunoștințe sanitare, cu a căror ajutor și-ar fi putut scăpa copii dela perire! Durere că în sinul poporului încă și astăzi superstițiunea și are o basă solidă. Eată marea, însă și grava

un articol publicat la locul prim în „Nemzet“ și îndeamnă la moderațiune în maghiarizare.

Eri apostol al maghiarismului pe steag cu devisa: *Si ferrum non, ignis..* astăzi cu principiul bine cunoscut în părțile ardelen: „*prudens et circumspectus.*“ Cine știe ce vom mai ceti ași mâne în diarele din Cluș, după ce vor eși din beția, în care i-a cufundat cultul lui Kossuth din incidentul sêrbărei dăilei de 3/15 Marte.

Preste două luni va fi 3/15 Maiu. De bună seamă diua proclamării noastre ca națiune ne va însufleși și pre noi, și noi conform firei noastre vom demonstra pentru legitimul nostru împărat și rege spre a paralisa insulta pusă pe dinastie la 3/15 Marte prin șgomotoasele sêrbări din Cluș cu cultul celui mai neimpăcat adversariu al dinastiei noastre.

Fiitorii nostri monarhi alaltă-eri au fost oaspeții regelui din Grecia. Domn și popor au emulat în a face cât mai splendidă primirea principelui și a principesei de coroană. Ca oameni ai științei și ai artei ilustrii oaspeți ai regelui din Grecia în Atena vor putea cerceta rămășițele artei și înfloririi de odinioară, cari ca moaște sfinte se mai păstrează spre pildă vie cât de mari au fost protopărinții grecilor de acuma.

A fi următorul unui popor care lung timp au produs spre a lăsa lumii monumente neperitoare, este un favor al sortii, și acest favor este adevărată binefacere, când omului nu i-a mai rămas alt lucru, la care cu mândrie să se provoace.

Confictul dintre Anglia și Russia se pare a fi delăturat deocamdată. Era fundată teama Europei de un resboiu între amintitele două puteri în Asia. În preocuparea sa lumea făcea combinațiuni. Resboiul cu sudanesii, desastrul în regulara finanțelor din Egipt, neînțelegerea escată între Anglia și Germania, deprimarea de care e cuprinsă lumea financiară pentru nesuccesele politice engleze, toate vorbiau pentru succesul armelor russe. La acestea se mai adăoga limbajul violent al diarelor rusești.

Deocamdată însă pericolul unei ciocniri este delăturat. Fiecare parte rămâne în posesiunea pozițiilor de până acuma. S'au început negoțările și se sperează că ele vor asigura pacea pentru timp mai îndelungat.

O reuniune preotească *).

Asociațiune pentru dezvoltarea intelectuală este neapărat de lipsă și preoților.

Biserica însăși însemnează „Societatea indivizilor, cari se intrunesc în numele Domnului Christos.“

Biserica la popoarele culte nu mai este absolutistă, dictatoare, ci constituțională, consultatoare. Ce alta au fost și sunt soboarele bisericesti? Ce alta conține Statutul organic?

Trăim în secolul asociațiunilor, minunile acestui secol nu se puteau executa fără asociațiuni.

Preotul are preoția sufletească, adică dezvoltarea intelectuală a fiilor sei sufletești, are dar drept chemarea și instrucțiunea: „Mergeți învățați toate neamurile“... „voi sunteți lumina lumii“ prin urmare amvonul numai poate rămânea mut, căci în

*) Publicăm statutele în proiectul trimis de Onorabilul domn Bartolomeiu Baiulescu și cu introducerea făcută. Dacă astfel de creațiuni ar fi spre consolidarea și prosperarea bisericești? judecă bătrânii nostri, mai ales cei ce au avut parte la crearea statutului organic. Red.

problemă a scoalei populare, de oare-ce ea este chemată să facă și pe terenul acesta lumină!

Știm cu toți în ce grad este poporul pradă superstițiunei. Dacă un copil în urma unei receli, capetă durere de cap și a., poporul susține, că este deochiu și îndată se apucă femeile noastre a stinge cărbuni etc. Și nu putem nega, pentru că știm cu toții, că poporul are pentru fie-care morb, câte un mijloc dietat de superstițiune. Aici numai scoala poate ajuta, numai scoala poate lucra cu succes. Pentru-că numai prin câștigarea cunoștințelor despre nașterea și influințarea acestor morburi se poate lucra contra superstițiunei cu succes sigur.

Chiar și corpul medical a societății omenesti are de a se lupta foarte mult cu neștiința poporului, deoarece ce acesta nu execută ordinațiunile dietetice precis. Un exemplu viu ne pot servi esesele ivite cu ocaziunea colerei în anul curente în Neapole. Plebea nu numai, că nu a executat ordinațiunile medicilor, ci din contră cuatează a susține că medicina prescriasă causează moartea morbosului!

Mare și grea, însă totodată și nobilă misiune are scoala populară în privința aceasta. Ea este datoare de-o parte a promova starea sanitară a elevilor sei, ear de altă parte are datorința de a pune elevii sei și în posesiunea cunoștințelor medicale populare. Am dis!

sinoadele archidieceșane s'au ridicat voci și s'au apreciat reclama lor, va urma mâne un conclus.

Spre a fi orator, a explica cuvântul lui Dău filor sufletești amăsurat cuprinsului poziției și necesităților, e de lipsă o pregătire. Pentru pregătire trebuiesc modele, adică alte cuvântări; trebuiesc cărți, cari dela preoții nostri în maioritatea lor după poziția lor intelectuală și materială nu le poți pretinde; este dar neapărat de lipsă a se ține consultări, a se ceti cuvântări de model și a se instrui în modul oratoriu, aceasta numai prin asociațiune se poate. Poziția preotului față cu cultura și progresul poporului nostru, față cu contactul lui cu alte neamuri și față cu spiritul antireligionar ce se propagă, devine din di în di mai grea. El numai prin cuvânt prin puterea de a convinge pe adversari și prin fapte umane ca în timpii primitivi ai creștinătății va pute fi păstorul cel bun.

Relativ la cunoștințele necesare știm că toți bărbații de ori-care specialitate se interesează se progreseze în acea specialitate. Numai noi preoții nu ne interesăm de aceasta datorie. Noi știm din jurnalele politice ce se întâmplă în Egipt nu știm însă ce se întâmplă în biserici preste tot, nu știm ce opuri bisericesti au eșit.

Preotul mai este director scoalei, el trebuie să înțeleagă mai pe sus și această chemare, în care cei mai mulți sunt inferiori învățătorilor. S'au aplaudat reuniunile învățătorilor români, în care, deși sunt la început, ei fac progrese de laudat. Vedem pe unii, că au cetit pe pedagogii cei mai renumiți pe alții, că au lucrat și au publicat opuri, ear pentru alte cărți necesare scoalei s'au făcut premii; oare pentru preoți să nu fie astfel de mijloace neapărat trebuincioase?

Îmbunătățirea stării materiale a preoților încă reclamă, ca ei prin ei să se îngrijească a se ajuta. Ei au făcut ce au putut pentru alții, ear pentru sine nimic. Vai de vedușele și de orfanii preoților!

Eată îndemmurile, care au împins preoțiunea din tractul I. al Brașovului se iee în o conferență cu unanimitate conclusul, să se formeze o asociațiune a preoților pentru dezvoltarea intelectuală și ajutorarea materială. S'a fost ales o comisiune de 7, care a lucrat proiectul de statute care urmează:

Proiect

pentru „Statutele Asociațiunii preoților și clericilor gr. or. din țeara Bârsei pentru dezvoltarea lor intelectuală și ajutorarea materială.“

Numirea.

§. 1. Asociațiunea poartă numirea; „Asociațiunea preoților și clericilor gr. or. din țeara Bârsei.“

Scopul Asociațiunii.

§. 2. Scopul Asociațiunii este îndoit: a) progresul preoților în literatură și cultură; b) ajutorarea lor materială.

Mijloacele spre ajungerea scopului.

§. 3. A. Mijloacele pentru literatură și cultură sunt:

a) sporirea cunoștințelor în chemarea lor de preoți, învățători și directori școlari prin desbateri asupra cestiunilor din specialitatea lor;

b) formarea unei biblioteci cu opurile necesare;

c) înființarea unei foi periodice bisericesti-literare;

d) înființarea de premii, stipendii pentru promovarea scopurilor Asociațiunii;

e) disertațiuni, predici și lucrări literare bisericesti.

B. Mijloacele pentru ajutorarea materială sunt: înființarea unui fond: a) din tacșele membrilor; b) din donațiuni și ajutoare, și c) din venitul de la foaia Asociațiunii acesteia și dela alte producțiuni literare.

Organisarea Asociațiunii.

§. 4. Membri Asociațiunii pot fi toți preoții, învățătorii și profesorii, clericii români gr. or. din monarchia austro-ungară. Membri vor fi: fundatori, ordinari, ajutători, onorari și corespondenți.

a) membri fundatori pot fi toți din §. 4. cari vor contribui odată pentru totdeauna 25 fl. v. a.

b) membri ordinari pot fi totii din §. 4, cari vor contribui pe fie-care an 2 fl. ca tacșă de membru.

c) membru ajutător poate fi ori-cine de ori ce națiune și confesiune din ori ce țeară, care va ajuta cu o sumă mică sau mai mare scopul acestei Asociațiuni;

d) membri onorari se aleg de adunarea generală la propunerea comitetului, acei bărbați cari și-au câștigat merite pe terenul bisericesc și școlar sau prin alte deosebite contribuiri spre ajungerea scopului acestei Asociațiuni;

e) membru corespondent poate fi ori-cine din ori-ce țeară, care va ajuta cu scrierile sale și cu opuri revădute de comitet, scopul acestei Asociațiuni.

Membri onorari, ajutători și corespondenți n'au drept de vot și de a fi aleși în comitet.

§. 5. Cei de deosebi se face membri ai acestei Asociațiuni au a se anunța la președintele comitetului și a depune tacsă.

§. 6. Calitatea de membru înceată:

a) prin moarte; b) prin repășire voluntară anunțată președintelui; c) dacă va înceta a plăti tacsă, și d) în casuri excepționale prin eschidere din partea adunării generale.

Fondul Asociațiunii.

§. 7. Fondul se formează din tacsă membrilor din dani și legate. Tacsă membrilor ordinari și ajutători se vor folosi la spesele curente ale Asociațiunii.

Ajutoare.

§. 8. Fondul format din tacsă membrilor fundatori, din dani și legate ajungând la suma de 2000 fl. v. a. se va începe din procentele acestui capital a se da ajutoare preoților și clericilor lipsiți sau bolnavi, precum și familiilor rămase lipsite după moartea unor atari preoți și clerici.

§. 9. Până ce va ajunge fondul la un capital însemnat sau până la înființarea unui fond de pensii pentru preoți și clerici gr. or. fiind posibil, se vor da din fondul provădit în §. 7 unele mici pensii membrilor preoți și clerici bătrâni, nepuțincioși, precum și familiilor scăpătate rămase după moartea unor atari membri.

Administrarea fondului.

§. 10. Comitetul Asociațiunii administrează averea fondului în mod sigur sub responsabilitatea sa, el poate da împrumuturi din acest fond membrilor Asociațiunii, prelângă garanție sigură.

Oficialii și comitetul Asociațiunii.

§. 11. Oficialii sunt: Un președinte, un vice-președinte, doi secretari, un cassar, un controlor și un bibliotecar. Membri sunt patru, cari împreună cu oficialii formează comitetul de 11 membri. Pe acestia îi alege adunarea generală pe un period de trei ani.

§. 12. Oficialii poartă oficiul grătit, afară de secretari, cari vor eda foaia Asociațiunii și vor fi remunerați din venitele asociațiunii amăsurat ostenelelor lor.

Drepturile și datorințele oficialilor.

§. 13. Președintele va fi ales de adunarea generală, el concheamă adunarea generală și poartă presiul precum și la ședințele comitetului; el reprezintă Asociațiunea aceasta față de jurisdicțiuni și de singuratici; el asignează plățile resolvite de comitet la cassă; el subscrie cu secretarul toate actele adunării generale și ale comitetului; în adunare și în ședința comitetului când voturile sunt egale, derimă cu votul seu.

§. 14. Vice-președintele substitue pe președintele la cas de împedecare sau la recercarea lui, având toate drepturile și datorințele din §. 13.

§. 15. Secretarul prim este tot deodată și redactor răspunzător al foaiei Asociațiunii acesteia, care este a se alege dintre cei mai cualificați membri. Secretarul al doilea duce protocolul la ședințe, subscrie actele și e colaborator la foaia Asociațiunii.

§. 16. Cassarul încassează tacsăle poartă imnul de casă, administreaază mitetului; păstrează averele chei, din care una o ține controlorul și pregătește budgetul anual.

§. 17. Controlorul contrasignează toate rațiunile și cuitanțele, păstrează o cheie dela cassă Asociațiunii și e responsabil împreună cu cassarul de averea Asociațiunii.

§. 18. Bibliotecarul îngrijește de opurile primite, le înregistrează și așază; face raportul comitetului și al adunării generale despre bibliotecă și despre opurile necesare a se procura; el împrumută membrilor cari cer câte un op pe timp de 30 de zile. Terminul acesta se poate prelungi după împrigiurări.

Împrumutătorul opului subscrie într'un protocol primirea opului și timpul, la cas când nu s'ar reîntoarce opul sau perdându-se se fie obligat a plăti.

Comitetul Asociațiunii.

§. 19. Comitetul Asociațiunii acesteia va ținea în fiecare lună câte o ședință ordinară, fiind lipsă se țină și ședințe extraordinare. Concluse valide se pot lua numai când vor fi șese membri cu președintele și cu majoritate de voturi. Comitetul conduce întreagă afacere a Asociațiunii; el aduce propuneri, și proiecte la adunarea generală și el are responsabilitatea despre întreaga afacere și despre foaia Asociațiunii.

§. 20. Foaia va urmări scopul Asociațiunii și va eși în mod periodic.

Adunarea generală.

§. 21. Asociațiunea va ținea în fiecare an cel puțin două adunări generale. În cestiuni importante sau la aflarea de lipsă din partea comitetului și la cererea $\frac{1}{4}$ a membrilor Asociațiunii se vor putea ținea și adunări generale extraordinare. Atât conchemarea adunărilor ordinare, cât și extra-ordinare se vor convoca cu 14 zile înainte publicându-se și agendele lor.

Programa agendelor pentru adunarea generală dela finea anului scolar trecut se va ținea în Ianuarie și în fiecare an, va fi:

a) Rapoartele comitetului, cassarului și bibliotecarului; b) propuneri asupra mijloacelor din §. 3; c) alegerea unei comisuni de a censura rapoartele și rațiunile Asociațiunii; d) Alegerea președintelui, a celorlalți oficiali și a patru membri în comitet pe timp de trei ani. Alegerea se poate efectua prin aclamațiunea sau la cererea unor 10 membri și prin vot secret. e) Votarea budgetului și f) cetirea disertatorilor și debaterilor literare.

A doua adunare generală anuală va fi în August în fiecare an. Agendele acestei adunări vor fi asupra mijloacelor de literatură și cultură: desertațiuni, predici, lucrări știintifice, critica opurilor compuse și alte debateri asupra promovării scopului Asociațiunii.

§. 22. Ședințele adunărilor sunt publice.

§. 23. Venerabilul Consistoriu gr. or. archidieceșan are dreptul de supra-inspecțiune asupra acestei Asociațiuni.

§. 24. Limba oficioasă a acestei Asociațiuni e limba română.

Definițiuni ultime.

§. 25. Desființarea acestei asociațiuni se poate propune numai de $\frac{2}{3}$ din membri Asociațiunii în adunarea generală, care se va pertracta în o adunare generală extraordinară și se va lua conclus numai, când numărul membrilor ar fi scăduț la dece. Averea acestei Asociațiuni va trece la fondurile bisericesti archidieceșane anume la fondul de pensii, pentru-că procentele fondului vor fi a se da în fiecare an ca pensii preoților și clericilor gr. or. din țeara Bârsei și a altora, cari au fost membri acestei Asociațiuni.

§. 26. Asociațiunea aceasta se constituie îndată-ce va avea 20 membri în mod provisor, până-ce se vor întări statutele aceste.

Publicând motivele, care a îndemnat preoțimea Brașovului pentru formarea unei reuniuni preoțești, publicând proiectul de statute am făcut aceasta drept dare de samă Onoratei Preoțime, care în 8 Ian. a. c. a fost luat conclus a forma o reuniune cu scopul publicat în proiectul de statute. Au fost ales o comisiune de 7 între acestia și pe sub scrisul cu însărcinarea: să adun materialul necesar, să conchem comisiunea și fiind proiectul de statute gata, să arat aceasta Pr. O D. Protopop Ioan Petric spre a concheta preoțimea în o conferință pentru a pertracta proiectul acesta de statute. Îndatorata arătare o am făcut înscris în 26 Febr. a. c. și proiectul se publică pentru-ca on. domni membri să-l studieze. Cu acestea împlinindu-mi însărcinarea luată, încredințez afacerea aceasta mai departe Onoratei Preoțime și On. domni clerici.

B. Bănulescu.

pătimaș."

Lângă Oravița 1 Martie 1885.

Onorabilă Redacțiune! Pe basa statutului nostru organic și în urmarea Circulariului archieresc dto Caransebeș 5 Februar Nr. 100 B. în toate comunele noastre bisericesti s'au ținut în 24 Februar sînoade parochiali pentru alegerea deputaților mireni la sinodul eparhial pe un nou period de 3 ani 1885—1887; numai comuna Bisericească Oravița oraș montanistic renumit prin inteligența sa și bine cunoscut onor. public și din marele ciclu de articli scriși mai anii trecuți cu multă vilva și chip-suală de unii din a ei inteligenți, numai acea comună nu au voit să aleagă, nu au voit a se folosi, de dreptul cei compete după statutul nostru organic. Poate că va crede Onorab. public cumcă aceasta procedură atât de deșuchiată va fi efluxul vre unei conțelegere solidară a întregii onorabile inteligențe din Oravița mont. precum au cutezat unii a afirma.

Tare ar greși cine ar crede una ca aceasta, pentru-că majoritatea, ba după cum suntem informați mai întreaga inteligența, (afară de unul carele cam de pela anul 1875 aședat aici țiese tot intrigi) ceilalți n'au avut cunoștință de această păcătoasă manevră, acum a doua-oră jucată cu succes după calibrul seu de, om pătimaș.

Unicul domn este carele la toate ocașiunile, în toate locurile chemat-nechemat s'ar vări și îngera

de conducător, de mare vornic național, de cel mai înțelept al înțelepților, fost au pus acest domn adese-ori în fruntea societăților din Oravița, durere însă de pretutindenea au eșit fără sporiu, fără a lăsa după sine decât disordine. Spre durere și astăzi se află în fruntea comitetului parochial; — cum au devenit însă președinte la comitetul parochial aceasta o știe mai bine dsa cu locuitorii asa numiți ogășeni din Oravița.

Acest domn, încă mai demult veldând că nu mai are popularitate au început cu scisiuni, cu deosebire dela alegerea de deputați pentru congresul național bisericesc încoace, au început mai simțibil și cu grosul a lovi în instituțiunile bisericesti, asociindu-se cu toții verii și nemotenile sale, dintre cari unii nici că știu omeni românești (de buni români ce sunt) și cu alți oameni de calibrul lor, și acestia au dechiarat că ei nu voesc a alege deputat pentru congres; în van au fost motivările celor buni că, nu merg bine pe calea apucată că, nu e frumos etc. toate au rămas zădarnice, că așa a fost parola.

Au venit apoi restaurațiunea comitetului parochial, aci lucrul s'au petrecut și mai frumos, glota dighișată în partidă și bine instruat de dl avocat M. s'au prezentat „feuer fertig“ în sinodul parochial și la ori ce simplă mișcare a vêtavului strigau pe cât le lua gura, în cele din urmă lucrul au mers până la ridicul și scandal, când vorbea dl avocat M. ori ce bagatele, dl Alexă părintele dsale era cel dintâi care striga: bun, primim, să trăească dl adv. apoi la alegerea comitetului ear părintele dsale au fost cel dintâi care lau aclamat cu: e bun dl avocat M. să trăească, — ceilalți membri afară de partidă stăteau uimiți subt impresiunea scandalisării (numai un membru acestora îngrijit de soartea Bisericești și scoalei au făcut unele propuneri salutare cari toate sau primit unanime).

Toate acestea le-am retăcut până acum din considerare pur românească și, — în speranță că omul va veni totuși la convingere că nu e bună calea apucată și recunoscându-și greșala se va îndrepta. Ei dar ce se veți omul e patimaș și patima sa e o boală incurabilă, defaimează murdar și fără cruțare pe toată inteligența din Oravița ba, chiar și pe colegii sei, și astfel fără a cugeta la urmări merge nutrindu-și ambițiunea până la esces.

Apoi tot cu aceleași apucături ca la alegerea pentru congresul național (apucături pe cari le-au învățat la scoala patronilor sei de odinioară și pe cari le păstrează ca pe un Talisman scump foarte scump ereditat) face și acum imposibilă ținerea sinodului pentru alegerea deputaților la sinodul eparhial, pentru că adică, n'au fost și Dsa în combinare, respect. în perspectivă de a fi ales, veldându-se părăsit din toate părțile în loc de a se îndrepta ca să merite considerarea publicului vine să lovească prin partida sa de a dreptul la existența autonomiei noastre; lovește în cea mai sântă operă carea cu multe sudori și crunte osteneli în deți de ani abea sau câștigat și întemeiat de cei mai luminați și mai eminenti bărbați rom. gr. or. a căror mari idei și principii, nădravenu cu două capete nu e în stare ale cuprinde de ar trăi cât corabia deșerturilor nici de încălțămintea picioarelor nu e demn de a se apura. Nu prevede că dacă ar urma comunele rurale astfel de exemplu precum le dă eroul nostru unde

cu la temena acestei constituțiuni.

Ar trebui să ne tragem odată seama cu nădravenu nostru, să tragem masca jos ca să se cunoască se călătorim cu acest erou să-i vedem și stadiile biografie și cu ea trecutul seu național și faptele sale românești ca astfel să se poată mai bine caracteriza omul. Acestea însă le retăcem de astădată și, — încheem dorind a nu fi forțați la extremitate. De oare-ce dorim să fim solidari căci vai multe alte lucruri mai esențiale am ave de făcut mai trebuincioase decât intrigele și scisiunile, decât invidiele și defaimările, căci acestea nu sunt bune, ele pururea au causat daune și ruine.

Priceapă aceasta și eroul nostru și binevoiască a se pătrunde de adevărul lor.

Mai mulți români orientali.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Sighisoara, 3/15 Martie 1885. Onorată Redacțiune! Cred a-mi împlini o preaplăcută datorință — aducând cu această ocașiune la cunoștința onoratu-lui public decursul alegerei de membru clerical la sinodul archidieceșan gr. or. pe noul period de 3 ani, în cercul XVI al Sighisoarei.

Alegerea conform dispoșițiunilor mai înalte ca pretutindenea au loc în Joia de 20 Februarie a. c. v. Locul de adunare a fost orașul Sighisoara în

edificiul bisericii greco-orientale. Înainte de actul de alegere la 7 oare dimineata s'a celebrat utrenia cu sânta liturghie — la care a luat parte preoțimea și corpul didactic cu tinerimea scolară din loc. După finirea S. Liturghii la 11 oare s'au adunat toți membrii colegiului electoral — la locul destinat pentru ședința ședinței. Sosește apoi și domnul comisar consistorial — Dionisiu Chendi administrator protopresbiterial în tractul Mediaș. Ocupă locul presidial și prin o cuvântare potrivită, arată scopul întrunirii — aducând totodată la cunoștința colegiului electoral că densus este însărcinat cu conducerea alegerii din cestiune prin înaltul ordin de dto 23 Faur Nr. 1178, fiindcă sântia sa părinte protopresb. emer. Z. Boiu sen. din cauza adâncilor bătrânețe și neputințelor nu a putut primi onorifica însărcinare.

Președintele pune la ordinea zilei constituirea colegiului și se alege de bărbați de încrederea d. Demetriu Moldovan adm. protopresb. și George Șoneriu paroch în Saschiz, ear de actuari Zaharie Ganea paroch în Ferihaz.

Se urmează apoi a se constata membri prezenți după listele diferitelor protopopiate din cari se compune cercul electoral.

Cu părere de rău viu în pozițiune la acest loc a menționa o împregiurare dintre cele mai triste — și anume că din protopresbiteratul Cohalmului nu s'a prezentat la alegerea aceasta nici un preot — ba chiar și seful tractului fost absent!

Vine la ordine, — obiectul principal, — alegerea deputatului sinodal. La dorința mai multor domni spre consultare — președintele suspinde ședința pe 5 minute.

Redeschidându-se ședința — părintele Ioan Bozoșan își cere cuvânt și propune colegiului a se alege de membru clerical la sinodul arhidieceșan gr. or. mult meritatul nostru bărbat pe terenul bisericesc și scolar Dl asesor consistorial din Sibiu, Z. Boiu jun.

Propunerea se primește cu entuziasm și se procede la votizare (nominală). Resultatul a fost că dl Z. Boiu a reeșit cu unanimitate. Se verifică apoi protocolul și președintele încheie ședința.

După aceasta Dl adm. prot. Demetriu Moldovan prin o cuvântare grațioasă, mulțamește dlui comisar consistorial pentru buna conducere a ședinței, — carea a urmat în cea mai bună ordine, — urându-i „să trăiască“ — ca mult timp încă să mai poată lucra ca și până acum în viaa bisericești și scoalei.

Urmă apoi un prânț comun la dl protopresb. emeritat Z. Boiu sen.

La acest prânț ca de comun n'au lipsit și toastele.

Astfel Dl comisar D. Chendi sen. a ridicat un toast pentru Escelenția Sa Înalt Preasfințitul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul. Dl. D. Moldovan adm. prot. pentru Ilustritatea Sa vicariul arhiepiscopesc N. Popea. Dl N. Brădușă paroch pentru fericita odichnă a Marelui Andrei Șaguna.

Aici urmă cântat de 3 ori „În veci pomenirea lui.“ Dl D. Chendi jun. cap. pentru deputatul ales

Rever. D. Zacharia Boiu jun. și dl învățător N. Luceleț pentru bărbatul scoalelor, dl referinte scolar A. Trombițaș — și alte multe. Cântările încă nu lipsiră — precum nici cântăreții buni. Înainte de încheere — nu pot trece cu vederea o împregiurare dintre cele mai îmbucurătoare — și adevărată avurăm fericirea a avea în mijlocul acestei societăți și pre încărunitul protopop emer. Z. Boiu — care prin un toast miscătoriu ne-a dovedit, că deși fizice foarte debitate — facultățile-i spirituale sunt încă bărbătesti — și nu le-ai putea asemăna nici odată cu a le unui bătrân de 85 de ani.

În fine alăturându-mă de nou la simțemintele dlui D. Chendi jun. exclam încă odată „Trăiască deputatul nostru.“ — Trăiască! ca cu obicnuitu-i tact și succés să poată lucra întru fericirea și înălțarea trebilor noastre bisericești și școlare! L.

Varietăți.

* (Bibliografic). A eșit de sub tipariu în broșură frumos ajustată: „Românii și universitatea fundului regiu.“ Raport general al lui Dr. Ștefan Păcurariu, deputatul scaunului Orăștia la universitatea fundului regiu. Sibiu, tipariul tipografiei arhidieceșane.

Acest raport al domnului Dr. Ștefan Păcurariu s'a publicat astă vară în coloanele diariului, de unde s'a și retipărit în această broșură. Noi atragem asupra-i atențiunea publicului român, care voește să aibă fundate cunoștințe despre cursul lucrului în fostul fund regiu.

* (Steaua „Paprika“.) Sub acest titlu cetim în „Egyetértés“ următoarele: „Jupiter, Saturnus, Neptun, precum și celelalte planete mici și mari botezate cu numele celorlalți zei și dește din clasicitate nu vor fi în stare de a se mira din destul dacă vor afla, că pe tovarășul lor, descoperit acum de curând, l'au botezat după numele celei mai unguște marfe după ardeiu, și e întrebare, dacă acea societate, dispunătoare de numele celor mai mari domni, care umple gigantic chaos al universului, va suferi pe acest ștregar profan, care se închină numelui „Paprika“ și nu va trimite în grumazii lui vr'un comet cu coada lungă, ca să-l nimicească din acea lume a stelelor, care e unicul vigil al elevului clasic și e cel mai fidel esprimător al aceluia. În una din zilele trecute — dice nimitul diar — am fost amintit, că renumitul descoperitor al planetelor, Palisa, caută un naș pentru o noauă planetă descoperită de el și până aci nebotezată și că ar fi aplicat a ceda dreptul seu de botezător al stelei pentru 1250 franci.

Nașul s'a aflat deja, și acesta n'are cugetul rezervat de a pune la picioarele amantei sale steaua fără de nume, ci voește a exploata corpul ceresc ca pe un fel de reclam diaristic, a adresat deci cătră redactorul unui diar vienez următoarea epistolă: Primul deposit maghiar de ardeiu a lui „Schlesinger Robert.“ Onorată redacțiune! Cu provocare la reclamul intitulat „Pentru o stea să caută naș“ din prețuitul dvoastră diar, aceea

idee originală mi-a venit, că oare nu ar fi bine primit nu numai înaintea învățătorilor și astronomilor, ci și înaintea întregului public, dacă eu voiu pune în drumul științific al dlui Palisa 1250 franci și dacă planeta cea noauă Nr. 244 se va boteza cu numele marfei mele, „Schlesinger Paprika.“ Deși poate nu me trag dea dreptul din Grecia, totuși cred, am satisfăcut țintei și că noaua planetă Nr. 244 ar exista și mai departe cu toate că se va boteza cu numele „Schlesinger Paprika.“ Îmi permit a spera, că prin concursul binevoitor al dtale mi-a succés a ajunge la scop. Rămân pe lângă esprimarea deosebitei mele considerațiuni: „Schlesinger Robert“, altcum „Paprika Schlesinger.“ Măduva lucrului e aceea, că domnul „Schlesinger Paprika“ voește a improtecola pe firmament acest anunț al seu pentru eternitate și pentru prețul bagatel de 1250 fr. și fără de a fi îndatorat a solvi 30 cr. competență de timbru pentru fie-care aparițiune a stelei. Așa dar pentru steaua dlui Palisa s'a aflat naș și dacă va primi oferit — despre ce nu mai încape nici o dubietate — așa în analele astronomice viitoare vom ceti: „planeta Nr. 236: Honoria; 237: Coelesta; 239: Adrastea; 242: Krimhild; 243: Joa; 244: „Schlesinger Paprika.“

Noi însă cu abatere dela „măduvă“ (veleje) inventată de diarul maghiar în acest lucru vom dice, că sensul acestei istorioare e, ca și cel din ucăzul lui Gerloczy relativ la firmele germăne: a maghiarisa nu numai firmele negușătorilor, șusterilor, coacilor. etc. etc., ci a maghiarisa până și numirile stelelor de pe firmament, de altcum foarte nevinovate.

Loterie.

Mercuri în 18 Martie 1885.

Sibiu: 22 50 1 81 71

Bursa de Viena și Pesta.

Din 17 Martie n. 1885.

Viena B. Pesta	
Renta de aur ung. de 6%	—
Renta de aur ung. de 4%	98.85
Renta de aur austriacă	108.45
Renta ung. de hârtie	98.85
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	99.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	122.50
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	109.50
Obligațiuni urbariale transilvane	108.80
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	102.—
Obligațiuni un. de rescumpărarea decimeii de vin	—
Sorți unguștești cu premii	149.30
Sorți de regularea Tisei	119.30
Datorie de stat austriacă în hârtie	83.35
Datorie de stat austriacă în argint	83.70
Sorți de stat dela 1860	139.30
Acțiuni de bancă austro-ung.	864.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	147.25
Acțiuni de bancă de credit ung.	310.25
Acțiuni de credit aus r.	301.75
Galbin	5.81
Napoleon	9.80
100 marce nemțești	60.55
London (pe poliță de trei luni)	124.40

Nr. 107. 1885 [988] 2—3

Escriere de concurs pentru planuri de zidire.

Pentru facerea planurilor și a calculului de spese referitoare la zidirea caselor fundațiunei lui „Gozsdu“ din Budapesta, cercul VII., Királyutza Nrul 13, Hollóutza Nrul 8, Háromdobutza Nrul 16, cu terminul însinuării acestora până la 31 Maiu 1885, se escrie concursul pe lângă aceea observare, că proprietariul caselor, respec-

tive reprezentanța fundațiunei va honora planul împreună cu calculul de spese, pe carele — după ascultarea esperțiilor — îl va afla de cel mai bun cu 800 fl., ear pe al doilea mai bun cu 500 fl. și în urma pe al treilea mai bun cu 200 fl.

Plătirea honorariului planurilor trei mai bune se va efeptu cu 1-ma Septembrie 1885.

Budapesta, 4 Martie, 1885.

Comitetul fundațiunei lui „Gozsdu.“

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericești

de rit catolic și grec. [928] 10—80

în Budapesta, strada Vațului, Văczi uteza Nr. 17.

Felon sau Odăjdii
Albe, Stihare, Dal-
matice, Baldachin,
prapori. Toate fe-
liurile de steaguri,
și pentru societăți
industriale (și pen-
tru pompieri) co-

vor pe altariu, po-
tiruri, pietohlebni-
ca, cădelnițe, pacifi-
cal, candelile de al-
tar, policandre pen-
tru bisericii, ripide,
chivot, cărți de
Evangelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele

Bilanțul anual

din 31 Decembre 1884 al societății

„Albina“ Institut de credit și de economii în Sibiu.

Active.		Passive.	
	f. cr.		f. cr.
Casa în numefar	41,696.23	Capital social	300,000.—
Monetă	27,160.82	Fondul de rezervă al acționa- rilor	41,995.—
Cambie de bancă	1,117,028.51	Depuneri pentru fructificare	1,666,248.53
Cambie și obligațiuni dela re- numii de credit	13,444.10	Scrisuri fonciare în circulațiune	858,800.—
Împrumuturi pe ipotece:		„ „ „ „	1,700.—
a) în scrisuri fonciare	921,576.72	Fondul de garanță al renumi- nilor	4,529.54
b) în numerar	98,949.94	Fondul de pensii al funcțio- narilor	11,781.31
Credite fixe	114,705.16	Dividende neridicate	1,490.—
Avansuri pe efecte publice	86,753.96	Tantieme nerdate	200.—
Credite de cont-curent	68,951.71	Interese anticipate pro 1885	25,134.02
Împrumuturi pe produse	4,419.95	Diverse conturi creditoare	121,238.14
Casa institutului și diverse re- alități de vânzare	113,547.59	Profit curat	40,776.10
Efecte publice	144,521.43		
Efectele fondului de garanță ale scrisurilor fonciare	229,902.67		
Efectele fondului de pen-sii al funcționarilor insti-utului	11,652.90		
Mobilier	4,902.34		
după amortisare de	490.24		
Diverse conturi debitoare	75,168.85		
	f. 3,073,892.64		f. 3,073,892.64

Sibiu, 31 Decembre 1884.

Ioan Hannia m. p., Ioan Popa m. p., Visarion Roman m. p., Iosif Lissai m. p.,
membru al direcțiunei. membru al direcțiunei. director executiv. contabil.

Subsemnatul comitet am esaminat bilanțul present și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății și în buna regulă, l'am găsit în consonanță cu aceleși și exact.

Sibiu în Martie 1885.

[989] 1—1

Comitetul de supravighere:

Dr. Aurel Brote m. p. Ioane Crețiu m. p. Michail Kabdebo m. p. Corneliu Tobias m. p.